

EG OFRI NÓGV FYRI PENGAR

– HESIN LÍVSTÍLURIN KREVUR EINA TOLNA KONU, OG TAÐ HAVI EG, SIGUR RÚNI DJURHUUS, SUM VIÐGONGUR, AT TAÐ IKKI ALTÍÐ ER LÍKA LÆTT AT VERA PÁPI AT NÝFØÐINGI OG ARBEIÐA UM NÁTTINA. AT HANN VARÐ ILLA ARGÆÐUR SUM BARN HEVUR GJØRT HANN TIL EIN KEMPARA

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

Hann arbeidir allar tíðir á døgnum, er grammur eftir pengum, og so er hann ikki bangin fyri at satsa.

Rúni Djurhuus, sum fyri fyrstu ferð gjørdist pápi í síðsta mánað, dylir ikki fyri, at tað til tíðir er torført at vera familjumaður og samstundis arbeida í føroyska náttarlívinum. Í lötuni eigur og rekur hann ítalsku matstovuna Carello og hevur dansistaðið Rex saman við einum samstarvspartnara. Eisini

sum fyllir 30 ár í páskavíkuni. Sjálvur heldur hann, at tað eru barnaárin, sum hava givið honum tað ágrýtnið og dirvið, sum hann heldur er neyðugt, fyri at ein skal klára seg innan eina vinnu, har kappingin er beinhørð.

– Eg bleiv illa argaður sum barn, tí eg var tjúkkur. At eg so dugdi illa í skúlanum, gjørdi tað heldur ikki betri, fortelur Rúni, sum ístaðin valdi at blíva ordiliga góður til tað, hann frammanundan dugdi.

– Í hondbólti og fót bólti gav eg meg hundrað prosent og kláraði meg væl, og tað var ivaleyst við til, at eg ongantíð gjørdist heilt innlukkaður, sum onnur børn, ið verða argað, mangan blíva, greiðir Rúni frá. Hóast hann bleiv argaður í skúlanum, hevði hann eisini nøkur góð vinfólk øll barna- og ungdomsárin.

– Upplivingarnar í barnaárunum hava gjørt, at eg gevi ikki upp, tá alt ikki gongur eftir vild, og eg blívi við at kempa, til eg rækki mínum málum, sigur Rúni avgjörður.

Fær eitt kick tá tað riggar

Sum oftast røkkur hoyvíkingurin, sum býr á Argjum, teimum málunum, hann setir sær.

– Eg vil onkursvegna vísa fólki, hvat eg dugi, og mær dámar eisini ótrúliga væl at arbeida, so eg gevist ikki uttan víðari, sigur Rúni. Sambært honum er tað alneyðugt at hava evnini at satsa og tora at taka kjansir, um ein skal gera seg galdandi innan dansi- og matstovu-ídnaðin.

– Tað ræður um at tora at tapa og at satsa stórt, og tað geri eg, sigur Rúni.

– Mær dámar ótrúliga væl spenning, og tá onkur ætlan, sum eg leingi havi arbeitt við, endiliga eydnast, fái eg eitt ordans kick, fortelur Rúni og vísir á, at

honum dámar væl at kunna hjálpa til, har hann kann gera ein mun.

– Eg havi verið virkin innan fyri øgiliga nógv ymisk øki, men er tað okkurt, sum eg haldi, eg kann vera við til at gera betri, so fari eg í holt við uppgávuna av heilum hjarta.

– Tað er eisini av týðningi, at mann trýr upp á tað, mann ger. Gongur tað, so gongur tað. Dettur tú av hestinum, er bara um at koma upp á aftur skjótast gjørligt.

Í lötuni hevur Rúni fleiri ymiskar ætlanir, men sum ein rættur vinnulívsmáður heldur hann kortini tætt at kroppinum.

– Eg havi altíð planir, men tú fært meg ikki at fortelja øllum lesarunum og møguligum kappingarneytum, hvat næsta projektið fer at vera, sigur Rúni Djurhuus við einum skálkabrosi.

Sær stjørnur viðhvørt

Hóast sín unga aldur hevur Rúni upplivað nógv og veit, hvat tað krevur at vera á toppinum í tí vinnuni, hann er í.

– Eg arbeidi umleið 80 tímar um vikuna, og tað plagar at ganga væl, men tað eru lötur, har eg nærmast siggi stjørnur, sigur Rúni og heldur áfram:

– Tá veit eg, at nú má eg slappa av og taka tað róligt í eina tíð.

Tíbetur kennir hann seg sjálvdan strongdan og dámar sum heild best at hava nógv um oyruni.

– Ta tíðina, tá eg hevði Cippo, Café Natúr, Eclipse, og hvat veit eg, tá var tað alt ov nógv. Nú er frægari, sigur Rúni, sum tó sigur seg arbeida stórt sæð allar tíðir á døgnum.

– Eftir røttum átti arbeiðsdagurin at verið liðugur klokkan fýra seinna part, men telefonin ringir næstan konstant. Um kvöldarnar siti eg ofta við telduni

og finni bólkar at spæla, planleggi serlig tiltøk, royni at fáa fatur á onkrum útlenskum gestabarrvørum, geri nýggjar matskrár og so framvegis, greiðir Rúni frá. Hann hevur tó funnið útav, hvussu hann best kann sleppa undan at gerast strongdur.

– Tá seti eg telefonina at vera ljóðleysa, eri saman við familjuni og royni at sova leingi um morgnarnar. Tað besta er at sova, sigur Rúni og leggur afturat:

– Hesin lívstíllurin krevur eina tolna konu, og tað havi eg.

Nú skal familjan raðfestast

Tey seinastu nógvu árin hevur hann arbeitt sera nógv, men nú Rúni er vorðin pápi, ætlar hann sær at raðfesta øðrvísi. Tann 8. mars bleiv Lítli-Rúni, sum Rúni kallar sonin, inntil hann skal doypast, føddur, og tað er ein stór kollvelting fyri Rúna.

– At gerast pápi er størsta hending í mínum lívi. Tað merkir eisini, at eg raðfesti annarleiðis, enn eg havi gjørt, greiðir Rúni frá, sum sigur seg stórt trívast í nýggja leiklutinum sum pápi.

– Sjálvandi havi eg ikki somu friheit sum fyrr, og eg fái eisini nógv minni svøvn, enn eg havi verið vanur við, men at vera pápi er einki minni enn fantastiskt, sigur Rúni.

Hóast familjulívið nú hevur fremstu raðfesting, so ætlar Rúni sær ikki at halda upp at við at satsa og rækka enn fleiri málum, ið hann stóðugt setir sær.

– Eg havi ofrað nógv fyri pengar, men eg vil bara gjarna arbeida, meðan eg eri ungur, soleiðis at eg kann brúka pengarnar og njóta lívið, tá eg eri gamal, sigur Rúni.

» Eg bleiv illa argaður sum barn, tí eg var tjúkkur. At eg so dugdi illa í skúlanum, gjørdi tað heldur ikki betri

arbeiðir hann hálva tíð sum solumaður hjá Auto Service. Rúni, sum er útlærður kokkur, er eisini kendur frá øðrum dansi- og matstøðum. Harafturat er hann í lötuni býráðslimur í Tórshavnar Kommunu.

– Fyri at siga sum er, so róti eg meg í nógvan lort, tí eg dugi ov illa at siga nei, og mær dámar væl at taka kjansir og vita, um eg klári at fáa figgjarligt avkast av mínum ætlanum, sigur 29 ára gamli Rúni Djurhuus, sum droymdi um at gerast timburmaður, tá hann var lítill.

Barnaárinu gjørdur meg sterkan

– Sum smádrongur dámdi mær altíð væl at smíða, og eg gjørdi nógv var smáttur øll barnaárin, minnst Rúni,